

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ
з дисципліни
“ОСНОВИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ”
(для бакалаврів)

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2010

МАУП

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Тестові завдання з дисципліни “Основи зовнішньоекономічної діяльності” підготовлено з метою проведення поточного, рубіжного або підсумкового контролю знань студентів денної і заочної форм навчання.

Тестові завдання складено відповідно до структури курсу, що наведена у навчальній програмі, відповідно до якої метою навчальної дисципліни “Основи зовнішньоекономічної діяльності” є дослідження системи функціонування ЗЕД та суб’єктів господарської діяльності в сфері ЗЕД; вивчення основних видів зовнішньоекономічної діяльності та особливостей їх реалізації; механізмів регулювання та управління ЗЕД в цілому, та в Україні зокрема. Основним завданням вивчення дисципліни є формування у студентів системи знань про основні засади зовнішньоекономічної діяльності країни та України зокрема; основні види ЗЕД, особливості їх здійснення та регулювання; визначення ефективності різних видів ЗЕД; вивчення нормативно-правової бази ЗЕД України.

Тестові завдання охоплюють найважливіші теми дисципліни: предмет, методологія і структура курсу; основні види та форми ЗЕД; нормативно-правове забезпечення ЗЕД України; маркетинг у ЗЕД; зовнішня торгівля суб’єктів ЗЕД; міжнародні господарські контракти; іноземне інвестування в системі ЗЕД; ЗЕД у сфері науково-технічних відносин; транспортне забезпечення ЗЕД; валютне регулювання ЗЕД; митне регулювання ЗЕД; оподаткування в ЗЕД; ризики в ЗЕД; страхування ЗЕД; ефективність ЗЕД.

На кожне запитання існує лише один правильний варіант відповіді.

Загальні критерії оцінювання тестових завдань:

- Понад 90 % (136–150 правильних відповідей) – “відмінно”;
- 76–90 % (114–135 правильних відповідей) – “добре”;
- 60–75 % (90–113 правильних відповідей) – “задовільно”;
- менше 60 % (менше 90 правильних відповідей) – “незадовільно”.

Навчальна дисципліна “Основи зовнішньоекономічної діяльності” посідає чільне місце серед дисциплін, що викладаються студентам у вищих навчальних закладах, які готують фахівців з менеджменту, менеджменту зовнішньоекономічної діяльності, країнознавства,

Підготовлено доцентом кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності *І. Г. Хільчевською*

Затверджено на засіданні кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності (протокол № 1 від 01.09.10)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Хільчевська І. Г. Тестові завдання з дисципліни “Основи зовнішньоекономічної діяльності” (для бакалаврів). – К.: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2010. – 32 с.

Тестові завдання містять пояснювальну записку, тестові питання, а також список літератури.

- © Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2010
- © ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2010

міжнародних економічних відносини. Вона тісно пов'язана із вивченням таких курсів, як “Міжнародна економіка”, “Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності”, “Міжнародні економічні відносини”, “Економіка зарубіжних країн”, “Міжнародна торгівля”, “Зовнішньоекономічна політика”, “Економіка та зовнішньоекономічні зв'язки України”, “Вільні економічні зони” тощо.

ТЕСТИ
з дисципліни

“ОСНОВИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ”

1. Вперше сформулював основні положення закону порівняльних переваг:

1. Д. Рікардо.
2. А. Сміт.
3. Дж. Мілль.
4. Э. Хекшер, Б. Олін

2. Основна теза теорії меркантилізму:

1. Багатство країни визначається кількістю золота в країні.
2. Сальдо торгового балансу може бути як активним, так і пасивним.
3. Необхідно вдаватися до обмеження експорту товарів.
4. Необхідно лібералізувати імпорт.

3. Теорія міжнародної торгівлі А. Сміта базується на:

1. Дефіцитності факторів виробництва.
2. Абсолютних перевагах у торгівлі.
3. Надмірності факторів виробництва.
4. Порівняльних перевагах у торгівлі.

4. Автором теорії вирівнювання факторів виробництва при міжнародному обміні є:

1. П. Самуельсон.
2. Г. Хаберлер.
3. Дж. Мілль.
4. Б. Олін.

5. Вперше систематизовано проаналізовано зовнішньоекономічну політику держави завдяки такій економічній теорії:

1. Абсолютних переваг.
2. Порівняльних переваг.
3. Меркантилізму.
4. Факторів виробництва.

6. Автаркічна модель зовнішньоекономічної політики характеризується:

1. Відсутністю зовнішньоекономічних відносин з іншими країнами.
2. Відсутністю протекціоністських методів регулювання зовнішньоекономічних зв'язків.
3. Відсутністю державних перешкод при регулюванні імпорту.
4. Відсутністю державних перешкод у сфері зовнішньоекономічних відносин.

7. Міжгалузеві відмінності в теорії порівняльних переваг пояснюються головним чином тим, що:

1. У виробництві різноманітних товарів чинники виробництва використовуються в однакових співвідношеннях.
2. Кліматичними умовами.
3. У виробництві різноманітних товарів чинники виробництва використовуються у різних співвідношеннях.
4. Географічним положенням країни.

8. Прихильники протекціонізму стверджують, що:

1. Міжнародний обмін здійснюється залежно від вільного співвідношення попиту і пропозиції.
2. Міжнародний обмін забезпечує глобальну економічну оптимізацію.
3. Реальна конкуренція недосконала.
4. Реальна конкуренція досконала.

9. Назвіть причину, за якої застосування протекціонізму вважається доцільним:

1. Зменшення внутрішньої зайнятості.
2. Захист конкурентоспроможних галузей економіки.
3. Насичення національного ринку товарами.
4. Диверсифікація заради стабільності.

10. Захисні заходи, спрямовані проти окремих країн, це:

1. Селективний протекціонізм.
2. Монопольний протекціонізм.
3. Прихований протекціонізм.
4. Колективний протекціонізм.

11. За такого виду протекціонізму зменшуються тарифні обмеження і збільшуються нетарифні:

1. Колективний протекціонізм.
2. Селективний протекціонізм.
3. Прихований протекціонізм.
4. Монопольний протекціонізм.

12. Правильне визначення колективного протекціонізму:

1. Політика інтеграційних угруповань стосовно третіх країн.
2. Обмеження, спрямовані проти окремих країн.
3. Захист від іноземної конкуренції не всього національного виробництва, а його окремих галузей.
4. Державні заходи при регулюванні експорту.

13. Такий із наведених показників характеризує якісну сторону зовнішньоекономічних зв'язків:

1. Зовнішньоторговельний оборот країни
2. Обсяги платіжного балансу країни.
3. Обсяги імпорту.
4. Структура експорту і імпорту товарів.

14. Складові зовнішньоторговельного балансу країни:

1. Експорт та імпорт послуг.
2. Експорт та імпорт товарів і послуг.
3. Експорт та імпорт капіталів.
4. "Невидима торгівля".

15. Скорочення офіційних валютних резервів показує:

1. Величину активного сальдо платіжного балансу.
2. Масштаби дефіциту поточного платіжного балансу.
3. Масштаби дефіциту платіжного балансу.
4. Масштаби дефіциту зовнішньоторговельного балансу.

16. Погіршення платіжного балансу призводить до:

1. Збільшення товарного імпорту.
2. Збільшення товарного експорту.

3. Лібералізації валютного контролю, підвищення курсу національної валюти, припинення позичань за кордоном.
4. Посилення валютного контролю, зниження курсу національної валюти, збільшення запозичень за кордоном.

17. Який баланс найбільшою мірою віддзеркалює стан зовнішньоекономічних зв'язків країни за певний період:

1. Платіжний баланс.
2. Розрахунковий баланс.
3. Зовнішньоторговельний баланс.
4. Баланс руху капіталів.

18. До показників інтегрованості країни у світову систему господарювання належать:

1. Квота зовнішньоторговельного обороту.
2. Темпи росту зовнішньоторговельного обороту.
3. Зовнішньоторговельний оборот.
4. Темпи приросту експорту.

19. Такий із перелічених показників належить до показників результативності зовнішньоекономічних зв'язків:

1. Зовнішньоторговельний оборот.
2. Квота зовнішньоторговельного обороту.
3. Імпортна квота.
4. Зовнішньоторговельний оборот на душу населення.

20. Розподіл зовнішньоекономічних зв'язків за суб'єктами та методами товарного обміну – це:

1. Товарна структура зовнішньоекономічних зв'язків.
2. Інституціональна структура зовнішньоекономічних зв'язків.
3. Географічна структура зовнішньоекономічних зв'язків.
4. Регіональна структура.

21. Зовнішньоекономічна діяльність – це діяльність, пов'язана з співвідношеннями між:

1. Двома резидентами.
2. Державою та нерезидентом.
3. Двома нерезидентами.
4. Резидентом та нерезидентом.

22. На такому з припущень базується теорія порівняльних переваг:

1. Кожна країна має фіксовану кількість та структуру ресурсів.

2. Ринок кожної країни має недосконалу конкурентну структуру.
3. Транспортні видатки дорівнюють одиниці.
4. Суспільні витрати в країнах однакові.

23. У зниженні курсу національної грошової одиниці зацікавлені:

1. Імпортери.
2. Іноземні інвестори.
3. Держава
4. Експортери.

24. Товарні біржі – це:

1. Епізодичні роздрібні ринки однорідних товарів;
2. Постійні роздрібні ринки однорідних товарів;
3. Постійно діючі оптові ринки однорідних товарів;
4. Постійні оптові ринки різних товарів.

25. Угоди на біржах укладають:

1. Дилери;
2. Дистриб'ютори;
3. Брокери;
4. Ліцитатори.

26. Ф'ючерси – це:

1. Строкові угоди спекулятивного характеру;
2. Спотові угоди з реальним товаром;
3. Форвардні угоди з реальним товаром;
4. Угоди у сфері інтелектуальної власності.

27. Ставки ввізного мита на підакцизні товари встановлює і змінює:

1. Кабінет Міністрів України;
2. Міністерство економіки України.
3. Верховна Рада України;
4. Державна митна служба України.

28. Регулювання зовнішньоекономічної діяльності підприємства здійснюється з метою:

1. Митного контролю за товарами, що ввозяться або вивозяться з України.
2. Захисту економічних інтересів України.
3. Забезпечення збалансованості економіки та рівноваги на внутрішньому ринку.

4. Захисту національних виробників.

29. Завдання системи державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності:

1. Нетарифне регулювання експорту та імпорту окремих товарів.
2. Розвиток конкуренції та ліквідація монополії у сфері зовнішньоекономічної діяльності.
3. Створення привабливих умов до залучення іноземного капіталу.
4. Митне регулювання експорту.

30. Такий правовий режим створює іноземним інвесторам рівні умови діяльності з національними підприємствами:

1. Режим найбільшого сприяння.
2. Спеціальний режим.
3. Національний режим.
4. Недискримінаційний.

31. Такий правовий режим встановлюється для підприємств Росії, Білорусі та Казахстану, якщо Україна укладає з ними митний союз:

1. Режим найбільшого сприяння.
2. Національний режим.
3. Недискримінаційний.
4. Спеціальний режим.

32. Найвищим органом державного управління зовнішньоекономічною діяльністю в Україні є:

1. Кабінет Міністрів України.
2. Верховна Рада України.
3. Державна митна служба України.
4. Міністерство економіки України.

33. Кабінет Міністрів України при регулюванні зовнішньоекономічної діяльності виконує такі функції:

1. Регулює курс національної валюти України.
2. Забезпечує складання валютного балансу.
3. Розглядає, затверджує та змінює структуру органів державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.
4. Здійснює нагляд за дотриманням суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності законів України.

34. Назвіть основну функцію, що виконує Національний банк України при регулюванні зовнішньоекономічної діяльності:

1. Здійснює валютну політику в країні.
2. Затверджує нормативи розподілу валютної виручки підприємств.
3. Здійснює заходи щодо забезпечення раціонального використання коштів державного валютного фонду.
4. Контролює переміщення готівкової валюти через кордон.

35. Контроль за зберіганням і використанням офіційних валютних резервів здійснює:

1. Національний банк України.
2. Валютна Рада України.
3. Верховна Рада України.
4. Кабінет Міністрів України.

36. До адміністративних заходів регулювання зовнішньоекономічної діяльності належать:

1. Затвердження порядку нагромадження і використання валютних коштів, при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності.
2. Система розрахунків при здійсненні експортно-імпортних операцій
3. Оперативне регулювання зовнішньоекономічної діяльності.
4. Міжнародні угоди.

37. Оперативне регулювання в сфері зовнішньоекономічної діяльності — це:

1. Система квотування при експорті.
2. Система ліцензування при імпорті.
3. Тимчасове призупинення зовнішньоекономічної діяльності.
4. Система реєстрації при експорті.

38. Головною підставою функціонування підприємства як суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності є:

1. Внесення даного виду діяльності до статутних документів.
2. Проходження системи реєстрації суб'єктів ЗЕД в МЗЕЗТ.
3. Отримання картки суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності на митниці.
4. Отримання ліцензії на даний вид діяльності.

39. Ліцензії на здійснення експортно-імпортних операцій видає:

1. Міністерство економіки України.
2. Кабінет Міністрів України.
3. Державна податкова служба України.
4. Національний банк України.

40. Сертифікат визначення продукції власного виробництва видає:

1. Торгово-промислова палата України.
2. Міністерство економіки України.
3. Кабінет Міністрів України.
4. Державна митна служба України.

41. Змінювати ставки ввізного мита має право:

1. Верховна Рада України.
2. Державна митна служба України.
3. Кабінет Міністрів України.
4. Міністерство економіки України.

42. Зазначте неіснуючий вид оферти:

1. Тверда.
2. Вільна.
3. Акцептована.
4. Диспозитивна.

43. Правила тлумачення міжнародних комерційних термінів вперше були опубліковані:

1. Міжнародною торговельною палатою.
2. Лігою Націй.
3. Організацією Об'єднаних Націй.
4. Світовою організацією торгівлі.

44. На території вільних економічних зон для іноземного інвестора встановлюється такий правовий режим:

1. Режим найбільшого сприяння.
2. Національний режим.
3. Спеціальний режим.
4. Недискримінаційний режим.

45. Міністерство економіки України у сфері регулювання зовнішньоекономічних відносин виконує такі функції:

1. Забезпечує проведення єдиної зовнішньоекономічної політики.
2. Забезпечує складання платіжного балансу країни.

3. Здійснює митний контроль.
4. Здійснює валютний контроль.

46. Верховна Рада при регулюванні зовнішньоекономічної діяльності виконує такі функції:

1. Здійснює обмін та розрахунки за отриманими кредитами.
2. Здійснює координацію діяльності міністерств, державних комісій та відомств.
3. Здійснює заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.
4. Затверджує основні напрями розвитку зовнішньоекономічної політики України.

47. Регулювання зовнішньоекономічної діяльності належить до недержавних органів:

1. Торговельні представництва за кордоном.
2. Міжнародні торговельні організації.
3. Торговельно-промислові палати.
4. Місцеві адміністрації.

48. Обов'язок України з виконання договорів і зобов'язань у галузі міжнародних економічних відносин – це:

1. Принцип верховенства закону.
2. Принцип суверенітету народу України.
3. Принцип еквівалентності.
4. Принцип юридичної рівності і недискримінації.

49. Обов'язок додержуватись при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності порядку встановленого законодавством України – це:

1. Принцип свободи зовнішньоекономічного підприємництва.
2. Принцип юридичної рівності.
3. Принцип верховенства закону.
4. Принцип еквівалентності.

50. Принцип верховенства закону – це:

1. Регулювання зовнішньоекономічної діяльності тільки законами України.
2. Рівність перед законом всіх суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.
3. Обов'язок додержуватись при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності тільки порядку, встановленого законодавством.

4. Заборона ввезення товарів за демпінговими цінами.

51. Структурні одиниці іноземних суб'єктів господарської діяльності – це:

1. Іноземні представництва.
2. Спільні підприємства.
3. Дочірні підприємства.
4. Підприємства з іноземним капіталом.

52. Формами розрахунків у міжнародній торгівлі не є:

1. Інкасо.
2. Акредитив.
3. Банківський переказ.
4. Трата.

53. За дієздатністю суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності поділяються на:

1. Державу та власників.
2. Фізичних та юридичних осіб.
3. Підприємства та фірми.
4. Підприємства та організації.

54. Хто із суб'єктів ЗЕД відповідає мегарівню:

1. Торгово-промислова палата.
2. Держава.
3. Галузь економіки, яка займається зовнішньоекономічною діяльністю.
4. Міжнародні організації.

55. До оренди не належить:

1. Рентинг.
2. Франчайзинг.
3. Хайринг.
4. Лізинг.

56. Торгово-промислова палата України виконує такі функції:

1. Видає сертифікат відповідності товару.
2. Видає страхові поліси на міжнародні вантажі.
3. Видає сертифікат якості товарів.
4. Видає сертифікат походження товару.

57. У складі Торгово-промислової палати об'єднуються підприємства за такою ознакою:

1. Територіальною.
2. Кредитоспроможністю.
3. Галузевою.
4. Організаційно-правовою формою.

58. Усі платежі на митниці нараховуються відповідно до:

1. Купівельної спроможності товару.
2. Біржової вартості товару.
3. Митної вартості товару.
4. Ринкової вартості товару.

59. Бувають ставки мита:

1. Преференційні, повні, часткові.
2. Часткові, повні.
3. Преференційні, пільгові, повні.
4. Часткові, пільгові, повні.

60. За способом нарахування мито поділяється на:

1. Внутрішнє та зовнішнє.
2. Пряме та непряме.
3. Пряме, внутрішнє, адвалорне.
4. Адвалорне, специфічне, комбіноване, змішане.

61. Зазначте вид мита, що нараховується у % до митної вартості товарів:

1. Специфічне.
2. Адвалорне.
3. Комбіноване.
4. Антидемпінгове.

62. Визначте правильний варіант твердження, що мито – це:

1. Податок, що сплачується за товари чи предмети, які імпортують в Україну.
2. Податок, що сплачується за підакцизні товари.
3. Податок, що сплачується за товари, які перетинають митний кордон України.
4. Податок, що сплачується за товари чи предмети, які експортують з України.

63. В Україні при ввезенні товарів, при виробництві яких використовувались субсидії застосовується такий вид мита:

1. Спеціальний.
2. Адвалорний.
3. Компенсаційний.
4. Преференційний.

64. Митна вартість товару нараховується на момент:

1. Перетинання товаром кордону країни споживача.
2. Отримання товару споживачем.
3. Подання вантажної митної декларації.
4. Підписання контракту.

65. Сезонне ввізне і вивізне мито встановлюється на такий строк:

1. Не більше 3 місяців від часу встановлення.
2. Не більше 4 місяців від часу встановлення.
3. Не більше 2 місяців від часу встановлення.
4. Не більше 6 місяців від часу встановлення.

66. Введення митного тарифу на економіку країни впливає таким чином:

1. Знижується добробут споживачів країни.
2. Підвищується обсяг товарообігу країни.
3. Зменшуються доходи країни.
4. Зростає добробут споживачів країни

67. До комерційних форм міжнародного технологічного обміну не належить:

1. Інжиніринг;
2. Ліцензійне використання об'єктів промислової власності;
3. Експорт комплектного обладнання;
4. Трудова міграція фахівців.

68. Технологія у світовій економіці не може передаватися:

1. Винаходами.
2. Товарними знаками.
3. Корисними моделями.
4. Промисловими зразками.

69. Головні критерії процедури пропуску товарів через митний кордон:

1. Пропуск товарів залежить від форми угоди.

2. Пропуск залежить від суб'єкта угоди.
3. Пропуск залежить від об'єкта угоди.
4. Пропуск залежить від країни походження товару.

70. Сертифікат про походження товару в Україні видає:

1. Торгово-промислова палата України.
2. Міністерство економіки України.
3. Міністерство фінансів України.
4. Державний комітет України зі стандартизації.

71. Входить (не входить) вартість митних зборів до розрахунку суми мита при імпорті товарів:

1. Ні, не входить.
2. Так, входить.
3. Зовсім не залежить.
4. Так, входить, але за певними товарними групами.

72. Експортне мито віднесено до:

1. Податків, які включають до ціни реалізації.
2. Податків, які лягають на витрати виробництва.
3. Податків, які сплачуються з прибутку.
4. Податків, які сплачуються з надприбутків.

73. Імпортне мито віднесено до:

1. Податків, які сплачують з прибутку.
2. Податків, які лягають на витрати виробництва.
3. Податків, які включають до ціни реалізації.
4. Податків, які сплачують з надприбутку.

74. За напрямком руху мито класифікується:

1. Антидемпінгове, компенсаційне, сезонне.
2. Експортне, імпортне, транзитне.
3. Автономне, конвенційне.
4. Адвалорне, специфічне, комбіноване.

75. Зазнає збитків від введення імпортного мита такий із суб'єктів:

1. Національний виробник.
2. Держава.
3. Митні органи.
4. Споживачі.

76. Розмір доходу держави від введення митного тарифу дорівнює:

1. Добутку ставки тарифу на обсяг імпорту, яким він оподатковується.
2. Різниці між світовими цінами і цінами на внутрішньому ринку.
3. Сумі ставки імпортного мита.
4. Кількості ввезених товарів.

77. Назвіть перевагу застосування адвалорного мита:

1. Підтримується фіксований рівень захисту внутрішнього ринку незалежно від коливання цін на товар.
2. Зручне з позицій адміністрування.
3. Підтримується фіксований рівень захисту внутрішнього ринку, але залежно від коливання цін на товар.
4. Ефективне з точки зору митних органів.

78. Мито виконує фіскальну функцію за таких закономірностей:

1. Мито встановлюється вище різниці між світовими і національними цінами.
2. Мито встановлюється нижче різниці між світовими і національними цінами.
3. Мито встановлюється на основі різниці між світовими і національними цінами.
4. Мито не залежить від співвідношення цін.

79. Назвіть недолік застосування адвалорного мита:

1. Підтримує фіксований рівень захисту національного ринку.
2. Залежить від комбінованої ставки мита.
3. Залежить від змішаної ставки мита.
4. Обов'язково повинна бути митна оцінка товару.

80. Метою запровадження преференційної ставки мита є:

1. Стимулювання імпорту в країну, що використовує даний вид мита.
2. Забезпечення надходження коштів до бюджету країни.
3. Захист національного товаровиробника.
4. Блокування товаропотоку з певною країною.

81. Рівень митного захисту при використанні специфічного мита:

1. Коливання цін справляє невеликий вплив.
2. Не залежить від коливання цін.
3. Існує пряма залежність його рівня від коливання цін.

4. Залежить від кількості товарів.

82. Адвалорне мито, як правило, використовується при оподаткуванні товарів:

1. Стандартних товарів.
2. Які мають різні якісні характеристики в межах однієї товарної групи.
3. Які мають різні якісні характеристики в межах різних товарних груп.
4. Інвестиційних товарів.

83. Специфічне мито, як правило, застосовується на:

1. Товари, які мають різні якісні характеристики в межах однієї товарної групи.
2. Стандартні товари.
3. Товари, які мають різні якісні характеристики в межах декількох товарних груп.
4. Інвестиційні товари.

84. Комбіноване мито нараховується:

1. За більшою сумою нарахування.
2. У відсотках до митної вартості.
3. Поєднує обидва види нарахування.
4. У встановленому грошовому розмірі.

85. Серед перелічених мит при нарахуванні поєднує інші види мита:

1. Комбіноване.
2. Специфічне.
3. Змішане.
4. Адвалорне.

86. Преференційні ставки мита належать до:

1. Змінного митного тарифу.
2. Складного митного тарифу.
3. Автономного митного тарифу.
4. Простого митного тарифу.

87. Ставка компенсаційного мита може (не може) перевищувати розмір субсидій:

1. Так, може.
2. Ні, не може.

3. Не залежить від розміру субсидій.

4. Може у випадках, встановлених законодавством країни.

88. Такий вид митних ставок діє на території України:

1. Простий.
2. Змінний.
3. Складний.
4. Сезонний.

89. За метою і функціональністю мито розподіляється:

1. Спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне.
2. Фіскальне, протекціоністське, регулююче.
3. Експортне, імпортерне, транзитне.
4. Автономне та конвенційне.

90. Коли мито виконує протекціоністську функцію, домінує така із тенденцій:

1. Зростає питома вага змішаного та комбінованого мита.
2. Зростає питома вага адвалорного і зменшується комбінованого мита.
3. Зростає питома вага адвалорного та специфічного мита.
4. Зростає питома вага тільки адвалорного мита.

91. Назвіть особливий вид мита:

1. Спеціальне.
2. Конвенційне.
3. Автономне.
4. Специфічне.

92. За принципом обмеження застосовується таке із видів мита:

1. Компенсаційне.
2. Комбіноване.
3. Конвенційне.
4. Протекціоністське.

93. В авіап перевезеннях пасажирів тарифи зростають за такою послідовністю:

1. Економічний клас, бізнес-клас, перший клас.
2. Перший клас, бізнес-клас, економічний клас.
3. Бізнес-клас, економічний клас, перший клас.
4. Перший клас, економічний клас, бізнес-клас.

94. У світовій торгівлі політика нетарифного регулювання досягла свого апогею:

1. 70-ті роки XX ст.
2. Кінець 40 — початок 50-х років XX ст.
3. 30-ті роки XX ст.
4. 20-ті роки XIX ст.

95. До такої із груп належить застосування нетарифного методу “вимоги змішування”.

1. Бар'єри, спрямовані на торгівлю дискримінацію окремих держав.
2. Методи, що обмежують експорт.
3. Бар'єри, спрямовані на торгівлю дискримінацію окремих товарів.
4. Бар'єри, що мають за мету загальне обмеження імпорту.

96. Найпопулярніший метод нетарифного регулювання:

1. Експортні ліцензії.
2. Імпортні квоти.
3. Система “вимоги змішування”.
4. Система міжнародних стандартів.

97. Кількісне обмеження обсягів іноземної продукції характеризується як поняття:

1. Імпортна ліцензія.
2. Імпортна квота.
3. Система “вимоги змішування”.
4. Експортна квота.

98. Таке із наведених визначень відповідає поняттю експортна квота:

1. Дозвіл на вивезення товарів.
2. Дозвіл на ввезення товарів.
3. Дозвіл на ввезення та вивезення товарів.
4. Кількісне обмеження обсягів експортованої продукції.

99. До міжнародних зустрічних угод не належать такі:

1. Бартерні.
2. Спотові.
3. Торговельні компенсації.
4. Промислові компенсації.

100. Дозвіл на експорт (імпорт) товару впродовж певного часу з визначенням його загального обсягу – це:

1. Відкрита ліцензія.
2. Індивідуальна квота.
3. Генеральна ліцензія.
4. Разова ліцензія.

101. Обмеження імпорту здійснюється через:

1. Експортні кредити.
2. Державне страхування ризиків при здійсненні ЗЕД.
3. Імпортні депозити.
4. Експортні премії.

102. Товар, запропонований для аукціонної торгівлі, повинен:

1. Бути легко стандартизованим.
2. Бути масовим.
3. Мати індивідуальні особливості.
4. Мати вільне ціноутворення.

103. Фіксовані платежі, що сплачуються ліцензіатом при здійсненні міжнародних науково-технічних зв'язків незалежно від результатів комерційної реалізації винаходу, – це:

1. Роялті.
2. Паушальні платежі.
3. Компенсаційні платежі.
4. Комбіновані платежі.

104. Мито, що сплачується для збільшення прибутків державного бюджету, є:

1. Комбінованим.
2. Специфічним.
3. Конвенційним.
4. Фіскальним.

105. Прямі інвестиції – це:

1. Капіталовкладення у підприємства за кордоном з метою отримання підприємницького прибутку і контролю за ними з боку інвестора.
2. Капіталовкладення в іноземні цінні папери з метою отримання прибутку (дивідендів).

3. Субсидування суб'єкта світового господарства без попередніх умов з метою досягнення довгострокових економічних і політичних інтересів.
4. Позики у грошовій чи товарній формі, які надаються кредиторами однієї країни позичальнику іншої країни на певних умовах.

106. Придбання обладнання спеціально для одержувача лізингу — це:

1. Лєверидж-лізинг.
2. Фінансовий лізинг.
3. Операційний лізинг.
4. Поворотний лізинг.

107. Франчайзинг — це:

1. Продаж патенту на товарні знаки.
2. Система з використання прав на пільгове підприємництво.
3. Поєднання ноу-хау правласника з капіталом користувача.
4. Система передачі чи продажу ліцензій на технологію і товарний знак.

108. До форм стратегії імпорту належать:

1. Офшорні зони.
2. Маквілаторська промисловість.
3. Система управління запасами.
4. Зона вільної торгівлі.

109. Зустрічна торгівля на 100 % — це:

1. Світч.
2. Офсет.
3. Бартер.
4. Компенсаційні угоди.

110. Заборона окремих видів експорту, імпорту — це елемент обмежень:

1. Кількісних.
2. Тарифних.
3. Валютних.
4. Нетарифних.

111. У сучасній міжнародній біржовій торгівлі переважають операції:

1. Спот.

2. Форвардні.
3. Ф'ючерсні.
4. З реальним товаром.

112. До нерегулярних перевезень не належать рейси:

1. Додаткові.
2. Спеціальні.
3. Чартерні.
4. Лінійні.

113. До форм стратегії розміщення міжнародного виробництва не належать:

1. Офшорні зони.
2. Маквілаторська промисловість.
3. Система управління запасами.
4. Зона вільної торгівлі.

114. Агенти за дорученням виконують такі функції:

1. Займаються пошуком зацікавлених продавців чи покупців, забезпечують їхню зустріч, укладають угоди від імені та за рахунок принципала.
2. Займаються закупівлею, продажем товарів від свого імені і за свій кошт.
3. Відповідають за дії принципала і покупця під час виконання контракту.
4. За свій кошт здійснюють страхування товарів довірителя.

115. Зовнішньоекономічна діяльність — це:

1. Міжнародний бізнес.
2. Зовнішньоекономічні зв'язки.
3. Діяльність вітчизняних і іноземних підприємств на внутрішньому й зовнішньому ринках.
4. Діяльність транснаціональних корпорацій.

116. Компанії, що випускають один вид продукції або продукцію однієї галузі із взаємопов'язаним технологічним процесом, використовують, як правило, таку систему управління:

1. Централізовану.
2. Децентралізовану.
3. Матричну.
4. Етархічну.

117. Децентралізація управління передбачає;

1. Координацію і регулювання з центру.
2. Взаємодію у прийнятті рішень.
3. Передачу повноважень підрозділам.
4. Регламентацію дій підрозділів.

118. Два окремих контракти укладаються, якщо здійснюються:

1. Зустрічні закупівлі.
2. Бартерні операції.
3. Операції з давальницькою сировиною.
4. Компенсаційні угоди.

119. Консигнатори:

1. Стають власниками товару.
2. Отримують винагороду у вигляді різниці між цінами консигнанта та реалізації.
3. Беруть на себе всі витрати, пов'язані з поверненням нереалізованого товару.
4. Страхують товар на своє ім'я.

120. Міжнародна комерційна передача всіх прав інтелектуальної власності на винахід на певний період часу здійснюється у разі купівлі:

1. Відкритої ліцензії.
2. Повної ліцензії.
3. Виключної ліцензії.
4. Патенту.

121. Обов'язковому продажу надходжень в іноземній валюті підлягають:

1. Надходження в іноземній валюті від здійснення експортних операцій.
2. Кошти в конвертованій валюті, придбані на міжбанківському валютному ринку України, — через уповноважені банки для розрахунків з нерезидентами.
3. Кошти в іноземній валюті, одержані фізичними особами — резидентами, включаючи оплату праці.
4. Кошти в іноземній валюті, що належать дипломатичним, консульським, торговельним представництвам України.

122. Портфельні інвестиції — це:

1. Капіталовкладення у підприємства за кордоном з метою отримання підприємницького прибутку і контролю за ними з боку інвестора.
2. Капіталовкладення в іноземні цінні папери з метою отримання прибутку (дивідендів).
3. Субсидування суб'єкта світового господарства без попередніх умов з метою досягнення довгострокових економічних і політичних інтересів.
4. Позики у грошовій чи товарній формі, які надаються кредиторами однієї країни замовнику іншої країни на певних умовах.

123. Дозвіл на ввезення певної кількості товарів зі знижкою мита чи без нього впродовж того чи іншого проміжку часу — це:

1. Квота.
2. Ліцензія.
3. Тарифна ставка.
4. Тарифний контингент.

124. Валютні операції, пов'язані з рухом капіталу:

1. Переведення з країни і в країну процентів, дивідендів та інших прибутків з вкладів, інвестицій, кредитів тощо.
2. Придбання цінних паперів.
3. Переведення неторгового характеру, зокрема, заробітна плата, пенсії, стипендії тощо.
4. Ввіз та пересилання до країни, вивіз та пересилання з країни валютних цінностей.

125. Договір про оренду судна для морського перевезення вантажу продавцем за свій рахунок — це:

1. Чартер.
2. Фрахт.
3. Тайм-чартер.
4. Коносамент.

126. Мито, яке нараховується у встановленому розмірі щодо одиниці виміру товару, — це:

1. Комбіноване.
2. Специфічне.
3. Адвалорне.

4. Конвенційне.

127. Вкажіть, купівля якої ліцензії надає найбільші переваги у конкурентній боротьбі:

1. Повної.
2. Відкритої.
3. Виключної.
4. Чистої.

128. Відповідальність за результати зовнішньоекономічної діяльності підприємств лежить:

1. На галузевому міністерстві.
2. Органі районної (міської) влади.
3. Самому підприємстві.
4. Всіх зазначених структур.

129. Посередники, які від свого імені та за свій рахунок мають виключне право на закупівлю і продаж тих чи інших товарів на певних ринках, реалізуючи товари, здійснюють додатковий комплекс послуг, є:

1. Комісіонерами.
2. Консигнаторами.
3. Дистриб'юторами.
4. Брокерами.

130. Антидемпінгове мито:

1. Застосовується за підозрою у демпінгових діях.
2. Вводиться тільки країною — імпортером.
3. Обчислюється за ставкою різниці між конкурентною оптовою ціною об'єкта демпінгу у країні експорту і ціною при його ввезенні у країну імпорту.
4. Обчислюється за ставкою розміру виділеної для виробництва експортного товару субсидії.

131. Кількісними нетарифними обмеженнями є:

1. Акцизний збір.
2. Сертифікація.
3. Квотування.
4. Заборона на ввезення, вивезення, транзит.

132. Коносамент — це:

1. Оренда судна на певний проміжок часу.

2. Документ, що підтверджує передачу вантажу від його відправника перевізникові.
3. Певний проміжок часу, встановлений для розвантаження судна.
4. Компенсація, що надається судовласником вантажовласнику в разі затримки судна в подорожі.

133. Передача експортером своїх фінансових зобов'язань спеціалізованій торгівельній фірмі під час зустрічної закупівлі — це:

1. Офсет.
2. Зустрічні закупівлі.
3. Світч.
4. Короткострокові торговельні компенсаційні.

134. Інвойс — це:

1. Рахунок-фактура.
2. Документ, що виставляється покупцеві у випадку недоплати.
3. Пропозиція певних товарів і послуг.
4. Документ, що містить умови угоди про морське перевезення.

135. Середньотермінова (від 2 до 5 років) оренда — це:

1. Рентинг.
2. Хайринг.
3. Франчайзинг.
4. Лізинг.

136. Ризики переходять від продавця до покупця в певному проміжному пункті транспортування, до того ж, продавець забезпечує й сплачує вартість страховки, маючи за базисні такі умови:

1. FCA.
2. CPT.
3. CIP.
4. DDU.

137. Фритрейдерство — це:

1. Захист від іноземної конкуренції не всього національного виробництва, а тільки окремих галузей.
2. Одночасне зниження рівня мита і поширення кількості нетарифних обмежень.
3. Політика відкриття внутрішнього ринку для іноземних конкурентів за рахунок зниження кількості обмежень у торгівлі.

4. Державна політика одноосібного здійснення і регулювання державою зовнішньоторговельних відносин.

138. Валютні операції, пов'язані з рухом капіталу:

1. Переведення з країни в країну процентів, дивідендів та інших прибутків з вкладів, інвестицій, кредитів тощо.
2. Придбання цінних паперів.
3. Переведення неторгового характеру, зокрема, заробітна плата, пенсії, стипендії тощо.
4. Ввіз та пересилання до країни, вивіз та пересилання з країни валютних цінностей.

139. Ембарго – це:

1. Урядова заборона на торгівлю з певною країною чи країнами.
2. Добровільна відмова окремих приватних підприємців від підтримання ділової діяльності з підприємцями інших країн.
3. Групова змова підприємців певної країни щодо не підтримання контактів з іншими підприємцями всередині тієї ж країни.
4. Групова змова підприємців певної країни щодо не підтримання ділової діяльності з підприємцями інших країн.

140. Фірмам, що здійснюють нерегулярну зовнішньоекономічну діяльність, доцільніше організувати:

1. Вбудований зовнішньоекономічний апарат.
2. Складний зовнішньоекономічний апарат.
3. Зовнішньоекономічний апарат за кордоном.
4. Спільний із закордонним партнером зовнішньоекономічний апарат.

141. Ознаками ф'ючерсної біржі є:

1. Підготовка лотів та стрингів.
2. Перевірка технічних можливостей продукції.
3. Безпосередній зв'язок з ринком реального товару.
4. Можливість заміни контрагентів за угодами.

142. До об'єктів промислової власності належать:

1. Корисні моделі.
2. Твори мистецтв.
3. Копірайт.
4. Патент.

143. Дочірні компанії, філії – це основні форми зовнішньоекономічного апарату:

1. Вбудованого.
2. Складного.
3. Створеного спільно із закордонним партнером.
4. Створеного за кордоном.

144. Форма організації франчайзингового бізнесу, за якої франчайзіат оперує не окремим підприємством, а мережею франчайзингових підприємств з використанням найманих менеджерів, це:

1. Корпоративний франчайзинг.
2. Конверсійний франчайзинг.
3. Субфранчайзинг.
4. Діловий франчайзинг.

145. Операції на давальницькій сировині:

1. Здійснюються з використанням засобів нетарифного регулювання.
2. Передбачають звільнення від мита.
3. Виключають оплату переробки сировини частиною виробленого продукту.
4. Обмежені терміном 60 календарних діб.

146. Найвищим органом Світової організації торгівлі є:

1. Міністерська конференція.
2. Генеральна рада.
3. Рада з торгівлі товарами.
4. Рада з торгівлі послугами.

147. Правила ГАТТ не дозволяють країнам звільняти експортовані товари від:

1. Мита та інших непрямих податків, накладених на складові, що використані і спожиті у виробничому процесі.
2. Непрямих податків на експортований продукт.
3. Непрямих податків на виробництво та дистрибуторство експортованого продукту.
4. Прямих податків (наприклад, податку на прибутки).

148. Критеріями патентоспроможності винаходів згідно з ТРІПС не є:

1. Новизна.

2. Винахідницький крок.
3. Промислова придатність.
4. Функціональність.

149. ТРПС зобов'язує країни обов'язково видавати патенти на:

1. Діагностичні, терапевтичні та хірургічні методи лікування людей і тварин.
2. Сорти рослин та породи тварин.
3. Переважно біологічні процеси вирощування рослин і тварин.
4. Всі інші об'єкти, крім названих вище.

150. Копірайтна охорона (авторське право) не поширюється на такі твори:

1. Літературні.
2. Наукові.
3. Художні.
4. Промислові зразки.

КЛЮЧ ДО ВІДПОВІДЕЙ НА ТЕСТИ

1.	1	21.	4	41.	1	61.	2	81.	2	101.	3	121.	1	141.	4
2.	1	22.	1	42.	4	62.	3	82.	1	102.	3	122.	2	142.	1
3.	2	23.	4	43.	1	63.	3	83.	1	103.	2	123.	4	143.	4
4.	1	24.	3	44.	3	64.	3	84.	1	104.	4	124.	4	144.	1
5.	1	25.	3	45.	1	65.	2	85.	3	105.	1	125.	1	145.	2
6.	1	26.	1	46.	4	66.	1	86.	2	106.	2	126.	2	146.	1
7.	2	27.	3	47.	3	67.	4	87.	2	107.	4	127.	1	147.	4
8.	1	28.	2	48.	2	68.	2	88.	3	108.	4	128.	3	148.	4
9.	2	29.	2	49.	3	69.	3	89.	2	109.	3	129.	3	149.	4
10.	1	30.	3	50.	3	70.	1	90.	1	110.	4	130.	3	150.	4
11.	3	31.	1	51.	1	71.	1	91.	1	111.	3	131.	3		
12.	1	32.	2	52.	4	72.	2	92.	1	112.	4	132.	2		
13.	4	33.	3	53.	2	73.	3	93.	1	113.	4	133.	3		
14.	2	34.	1	54.	4	74.	2	94.	2	114.	1	134.	1		
15.	3	35.	1	55.	2	75.	4	95.	4	115.	3	135.	2		
16.	4	36.	3	56.	4	76.	1	96.	2	116.	1	136.	3		
17.	1	37.	3	57.	1	77.	3	97.	2	117.	3	137.	3		
18.	1	38.	1	58.	3	78.	3	98.	4	118.	1	138.	4		
19.	4	39.	1	59.	3	79.	4	99.	2	119.	2	139.	1		
20.	2	40.	1	60.	4	80.	1	100.	1	120.	2	140.	1		

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон України “Про зовнішньоекономічну діяльність”.
2. Закон України “Про єдиний митний тариф”.
3. *Господарський кодекс України*. Прийнято Верховною Радою України 16.01.2003 р. № 436-IV. Код нормативного акта 24654/2003. // Офіц. вісн. України. – 2003. – № 11.
4. *Митний кодекс України*.
5. *Дахно І. І.* Міжнародна торгівля: Навч. посіб. – К.: МАУП, 2003. – 296 с.
6. *Циганкова Т. М., Петрашко Л. П., Кальченко Т. В.* Міжнародна торгівля: Навч. посіб. – К.: КНЕУ, 2001. – 488 с.

ЗМІСТ

Пояснювальна записка.....	3
Тести з дисципліни “Основи зовнішньоекономічної діяльності”	4
Ключ до відповідей на тести	31
Список літератури	31

Відповідальний за випуск *А. Д. Вегеренко*
Редактор *О. М. Коваленко*
Комп'ютерне верстання *А. П. Нечипорук*

Зам. № ВКЦ-4415

Формат 60×84/₁₆. Папір офсетний.
Друк ротажний трафаретний. Наклад 50 пр.
Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП
ДП “Видавничий дім “Персонал”
03039 Київ-39, пр. Червонозоряний, 119, літ. ХХ
*Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єктів видавничої справи ДК № 3262 від 26.08.2008*